

I. ČLTK

REVUE

VÝJIMEČNÁ KAROLÍNA

02/2024

www.cltk.cz

ZALOŽEN 1893

I.ČESKÝ LAWN-TENNIS KLUB PRAHA
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI

Vivus
Domy plné života

J&T BANKA

Pankrác a.s.

ČPP
VIENNA INSURANCE GROUP

ambicore

GreenGas
capture the energy

ISO PRAHA
STAVEBNINY

ADVANTAGE
CARS

smartwings

DOMANSKÝ.cz

BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ

noncore

MORAVIA STEEL

CHEMOPROJEKT

**ANALYTICS
DATA FACTORY**

Babolat

CRANE CONSTANCY CAPITAL

FALCONERI
SUPERIOR CASHMERE

VICTORIA
Vysokoškolské sportovní centrum MSMT

**NÁRODNÍ
SPORTOVNÍ
AGENTURA**

PTS
Průběžný tenisový svaz

Mizuno

**PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA**

PRAHA
7

RPM
FACILITY

ASTRONSTUDIO

Glenfiddich
SINGLE MALT SCOTCH WHISKY

Resultina

Peach

protenis

GOLF

Vážení členové klubu, milí tenisoví příznivci,

v poněkud skepticky laděném úvodníku prvního letošního vydání I.ČLTK Revue jsem vyjádřil nejistotu nad vývojem další situace v Českém tenisovém svazu, samozřejmě v důsledku obvinění jeho čelních představitelů. Dnes má ČTS již nové vedení, se kterým jsme vstoupili do jednání o vzájemných vztazích, o revizi dlouhodobých smluv a věříme, že i o vzájemně prospěšné spolupráci. Ačkoliv jsem již dávno neměl funkcionářské ambice, stal jsem se nakonec jedním z pěti členů Dozorčí rady ČTS, a to především kvůli přehledu o dotacích, přerozdělování financí mezi střediska i kluby, zkrátka o celkovém hospodaření nového vedení svazu.

Jak už bývá dlouhodobě zvykem, v letní sezoně nás velmi potěšil především úspěch našeho ženského tenisu, tentokrát vynikající výkony Karolíny Muchové, jejíž semifinále US Open bylo po dlouhé, zraněním a operací vynucené pauze, tím nejmilejším překvapením. Ve stejné době jsme museli držet palce také Markétě Vondroušové a Tereze Martincové, bohužel ovšem z důvodu přání úspěšných operací, které oběma předčasně ukončily sezonu.

Nadále se snažíme rozvíjet a vylepšovat pro naše členy, rodiče dětí i hosty nejen tenisové, ale i běžné každodenní podmínky pro příjemně strávený čas na Štvanici. Dokončila se přestavba dvou antukových kurtů na dvorce s tvrdým povrchem, věc, která byla pro náš závodní tenis nezbytně nutná. Myslím ale, že tyto kurty najdou oblibu i u amatérských hráčů klubu. Velkou pozornost jsme věnovali interiéřům vstupní haly a odpočinkové místnosti, i zde došlo k mnoha změnám směřujícím k většímu pohodlí i soukromí.

Věřím, že i v zimním období se budeme dále vídat, ať už při tenisu v našich halách, při listopadovém bowlingovém turnaji (v neděli 24.11.) či pravidelných středečních Hospodských kvízech v restauraci Tiebreak. A samozřejmě i na tradičním vánočním večeru v Letenském zámečku v pátek 13. prosince.

Vladislav Šavřda,
generální manažer I.ČLTK Praha

editorial

O KURTY NEPŘIJDEME!

Obavy, že klub přijde o jeden či více kurtů za Negrelliho viaduktem, se naštěstí ukázaly jako liché.

Po schůzce Vladislava Šavrdy s architektem Kolaříkem, který má vizi ostrova na starost, je zřejmé, že stávající počet zůstane zachován. Dobrou zprávou je i to, že po schválení finální vize ostrova by nic nemělo bránit výstavbě lehké kondiční haly, případně kurtu na padel.

DVAKRÁT PROTI AELTC

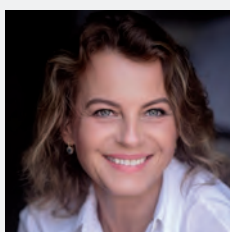
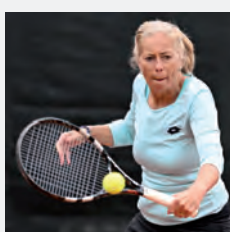
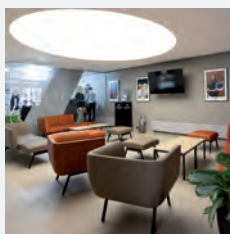
Také ve Wimbledonu dobře vědí, jakou historii má I.ČLTK. Proto přišel z Londýna návrh na sehrání dvou přátelských zápasů. Ten první se uskuteční 6.-8. června příštího roku v Praze, odvěta pak v roce 2027 na trávě All England Lawn Tennis and Croquet Clubu. „Komunikace probíhá, těšíme se na zajímavé setkání. Myslím, že na Štvanici neprijedou jen senioři, ale i mladší členové klubu,“ říká prezident I.ČLTK Petr Šimůnek.

NOVÝ REŽIM WELLNESS

Návštěvy wellness fungují od konce léta podle nových pravidel. To zásadní: na nový režim, který nastavuje jasný řád (a zaručuje například soukromí závodním hráčům), a celkové fungování rehabilitace dohlíží fyzioterapeut Joe Truesdale. Bude-li přítomen, měli by se návštěvníci wellness hlásit u něj. Joe je zároveň odpovědný za úklid a čistotu ve všech prostorách rehabilitace. Jedna novinka: závodní hráče nepochybně potěší zbrusu nová káď pro ledovou lázeň.

KLUB UKLIDÍ RPM

Před Vánoci převezme úklid všech klubových prostor společnost RPM; střídá tak po několika letech Zenovu. „Měli jsme zájem získat novou úklidovou firmu, což se povedlo. RPM bude na Štvanici fungovat za podobných podmínek jako Zenova a věřím, že budeme ještě spokojenější. Stane se také jedním z partnerů klubu,“ říká generální manažer I.ČLTK Vladislav Šavrda.

OBSAH

- 03** | Paráda v „bublině“ aneb dva nové hardy
- 06** | Rozsvícený foyer
- 08** | Držím se na uzdě (Lucie Michálková)
- 10** | Markéta začne v Austrálii
- 14** | Výjimečnost Karolíny Muchové
- 16** | Návrat „jedničkáře“
- 18** | Výbor a trenérský kolektiv I.ČLTK; seznámte se!
- 20** | Tenis na první dobrou (Júki Hálek)
- 22** | Bonus jménem Hajnovka
- 24** | Maky obíhačku nevyhrála
- 26** | Co napoví BMI index
- 28** | V Padově rozhodly debly (CTC Winners Group)
- 30** | Velká dámská jízda (CTC Barcelona)
- 32** | Štvanický B-tým postoupil do divize
- 34** | Kapitoly z historie Štvanice
- 38** | S raketou pod postelí (Camilla Mraz)
- 40** | Martin ve Mstěticích umí!

Dva nové hardy krátce po dokončení; modrá je dobrá, co říkáte?

Konečně to vyšlo, Štvanice má od října na kurtech 7 a 8 dva nové hardy

PARÁDA V „BUBLINĚ“

Povedlo se to až na čtvrtý pokus a ještě to maličko drhlo, ale důležitý je výsledek. A ten se zdá skvělý. Na kurtech 7 a 8 se od října skví zbrusu nový tvrdý povrch ve dvou odstínech modré; škoda, že si ho přes zimu při cestě kolem očima nevychnutáte, protože ho schovává nová nafukovačka. A další velké pozitivum? Nový povrch v trojhale. Užijte si zimní sezonu!

Rozhodování, jestli vyměnit za hard antuku na dvorcích 5 a 6, nebo raději na kurtech 7 a 8, bylo poněkud komplikované a zdouhavé, ale protože žádosti o dotaci na přestavbu vyznívaly opakovaně negativně, času bylo dost. Vedení klubu zvažovalo několik faktorů, než rozhodlo. Aktuálně se diskutuje

o dvorci číslo 9; zatím však není jasné, jestli „devítku“ pokryje v příštím roce nový tvrdý povrch, anebo se na ni vrátí antuka.

„Tradicionalisté preferují antuku s tím, že dva betony jsou dostatečné, jiní by chtěli třetí hard. Na zimu by byl určitě lepší, ale léto je zatím s otazníkem. Musíme si

udělat finální průzkum, co bude pro klub výhodnější; co prospěje závodnímu tenisu, co školičce, co rekreačním hráčům. A pak se rozhodneme,“ říká manažer klubu pro správu Martin Šustr s dovětkem, že povrch na devítce je na hraně životnosti a v každém případě je třeba ho vyměnit.

Na začátku rekonstrukce kurtů 7 a 8 to byla tak trochu spoušť

Nové dva kurty jsou asfaltobeton se čtyřvrstevným akrylátovým povrchem a postavila je zavedená firma Sport Construction/EKKL. Začalo se v srpnu, a přestože staveniště mělo „odpočívat“ víc, než bylo zdrávo, dílo se povedlo dokončit se začátkem zimní sezony. Vznikly tak dva nové kurty, které ocení především závodní hráči; na jejich popud totiž primárně vznikly. Je to logické: antuková sezona na světových okruzích je krátká a převážná většina turnajů se hraje na hardech nejrůznějšího typu. Svě si k tomu tedy řekly i nejlepší dvě hráčky klubu Markéta Vondroušová a Karolína Muchová.

V září už to vypadalo mnohem lépe...

A na konci října nové kurty zakryla nafukovačka

„Dosud musely brát zavděk tréninkem na devítce, která už je v nevyhovujícím stavu, anebo na velkém centru, kde by ovšem – vzhledem k jeho rozlehlosti – potřebovaly na trénink patnáct sběračů. Proto jsme si řekli, že takovým hráčkám (a nejen jim, je to důležité i pro ostatní závodní hráče a nejlepší juniory) musíme nabídnout kvalitní trénink na hardu,“ shrnuje generální manažer I.ČLTK Vladislav Šavřda.

Dalším bonusem nových kurtů ukrytých pod nafukovačkou je větší komfort a čistota, úspora energie

a pochopitelně (oproti antuce) bezúdržbovost. Všechny výhody nové stavby, respektive rekonstrukce kurtů a nové haly, jejichž pořízení přišlo na víc než 14 milionů korun, ocení nepochybně i rekreační hráči klubu.

„Dotaci od Národní sportovní agentury na rekonstrukci a novou halu včetně vybavení jsme dostali na čtvrtý pokus, třicetiprocentní spoluúčast jde z pokladny klubu. Jsme rádi, že nabídneme hráčům dva nové kvalitní povrchy, ale taky za novou moderní strojevnu

a lepší izolace, provoz dvojhaly by měl být úspornější,“ uzavírá Martin Šustr.

Parádní zimní hraní nabídne už letos díky novému povrchu také trojhala. Desky, na mnoha místech polámané a poškozené, které dostaly ještě před rokem nátěr za tři sta tisíc korun, aby zvládly poslední zimu, jsou konečně minulostí. V hale leží nový, ale takřka identický povrch co do systému i finální akrylátové vrstvy, od společnosti MIBOsport. Ten spolkl 5,5 milionu korun, přičemž rovné čtyři tvořila dotace magistrátu, zbývajících 1,5 milionu uhradil klub. Užijte si zimní sezonu!

Parádní nový povrch v nafukovací trojhale; radost si na něm zahrát...

Prostor recepce
osvěžil nový nábytek
a květiny, chybí
už jen detaily

ROZSVÍCENÝ FOYER

Na prvním místě šlo o užitnou hodnotu a praktičnost, na druhém také o design. Zdá se, že se obojí povedlo. Vestibul s recepcí je díky instalaci nového sedacího nábytku a květin znovu o něco hezčí. A na stole je i úprava recepce a její osvětžení stěnou z dřevěných lamel podobnou té „předělové“ z místnosti pro hráče.

Vestibul vypadá mnohem lépe než doposud; stačilo vyměnit nábytek a doplnit květiny a nové obrazy

„Už delší dobu jsem vnímal, že foyer i klubová místnost jsou neútluné, trochu studené a nepraktické. Vlastně už od chvíle, kdy se namísto nevyhovující stěrky položila nová dlažba a doplnily obrazy. Nový nábytek a doladění celého interiéru bylo zkrátka nutné,“ říká manažer I.ČLTK Martin Šustr. Dotažení nápadu a realizace se pak ujal Petr Šavřda. Výsledek je velmi povedený: kompletně nový nábytek ve vestibulu, (po konzultaci s odborníky) květiny, lepší vybavení odpočinkové místnosti s místem pro práci či studium u stolků, díky nové stěně z lamel i větší soukromí.

Odpočívárna a studovna v jednom je mnohem praktičtější i útulnější

Praktická kuchyňka „pro všechny“ v patře nástavby

„Věříme, že nový nábytek něco vydrží, to byla jedna z hlavních podmínek,“ říká Martin a Petr Šavřda doplňuje: „Pořád jsme ve fázi dokončování, doladujeme klubovou místnost, obrazy, světla... Vestibul hodně rozsvítily květiny, díky nim je to konečně komplexní a má to hlavu a patu. Nábytek se myslím povedl, je pěkný a rozhodně útulnější a pohodlnější než původní plastová křesla. Musím poděkovat za architektonické konzultace Adamu Fröhlichovi a taky Lucce Michálkové, oba nám s realizací velmi pomohli.“

Zbývají už jen drobnosti, zavěšení fotografií, netradiční tapeta na jedné ze stěn nebo úprava prostoru s velkou nástěnkou vlevo před východem k terase restaurace. A osvěžení recepce, respektive částečný obklad. „Má to svá úskalí a je to také otázka peněz, ale rozhodli jsme se, že do toho půjdeme,“ uzavírá Petr Šavřda a připomíná ještě poslední vylepšení. „V patře nástavby vznikla malá kuchyňka pro hráče, trenéry i zaměstnance klubu. Dosud měli k dispozici jen mikrovlnku v recepci, takže tohle je velký posun. Tímto bych chtěl poděkovat za spolupráci značce Gorenje.“

Mikiny s klubovým logem budou; i dětské a na zip, říká Lucie Michálková

DRŽÍM SE NA UZDĚ

Ve štvanických interiérech najdete její „podpis“ takřka na každém kroku. **LUCIE MICHÁLKOVÁ-ŠIMŮNKOVÁ** je ráda, když její klub vypadá k světu. A vymýšlet a navrhovat cokoli od designu diářů vlastní značky až po vybavení obchodu ji nesmírně baví. A tak si to užívá i na Štvanici...

Skoro se chce říct, že je z vás šedá eminence designových úprav v klubu.

„To slovo mi nezní úplně pozitivně, ale budiž, něco na tom asi je...“
(směje se)

Jak to přišlo?

„Asi když se stal táta prezidentem klubu a občas mě požádal, abych mu s něčím poradila. Což jsem ráda udělala, snad mám pro tyhle věci cit; design a grafika mě baví a vlastně i živí. Začalo to rekonstrukcí obchodu ve foyeru. Značka Falconeri se stala jedním z partnerů klubu a měla zájem o malý showroom, a tak bylo zřejmé, že bude třeba shop rozšířit. Řekla jsem, pojďme do toho. Rekonstrukci zařizoval Martin Šustr, ale zbytek byl můj projekt; interiéry, regály, osvětlení a pak i zboží.“

Takže i klubový merch?

„Přesně tak. Dlouhodobě spolupracujeme se značkou Mizuno, takže máme funkční kolekci Mizuno s logem klubu, a pak neznačkové lifestylové mikiny. Ty se líbily, a protože byla poptávka také po dětských a po mikinách na zip, obojí jsme zajistili a část (v nových barvách!) už je v obchodě. Ten zájem mě potěšil. A taky si myslím, že klub jako je Štvanice by měl mít obchod, kde si každý může něco pěkného koupit nejen, když zapomene tričko. Nemluvě o tom, že kamenných tenisových obchodů je u nás obecně hrozně málo, spousta jich zmizela.“

Také jste mluvila do designu vestibulu, že?

„Ten se nám nelíbil dlouhodobě, byl trochu moc strohý a industriální. Řešili jsme to společně s Petrem Šavrdou a Martinem Šustrem, hodně nám pomohl architekt a člen klubu Adam Fröhlich.

Respektive nový design je jeho práce, my už jsme jen vybrali sedací nábytek, který je od české značky LD Seating, a dolaďujeme detaily; květiny, obrazy, možná tapetu...“

Přežijí květiny tu trochu světla ve vestibulu?

„Věříme, že ano, nechali jsme si poradit. Dlouho jsme taky sháněli vhodné květináče, našli jsme je v jednom květinářství ve Vysočanech; vypadají jako betonové, ale jsou z plastu, tedy praktické, snadno přemístitelné. Snad se nám to povedlo a recepci to zútulnilo.“

Takže zbývají fotografie do místnosti pro hráče a pak už jen recepce, terasa restaurace a...

„Přesně tak... (usmívá se) Chceme vylepšit recepci, terasu restaurace a zařídit nový dětský koutek ve skleníku. Ten stávající už má něco odbydleno a jsme rodinný klub se spoustou malých dětí.“

Neuděláte svou iniciativou díru do klubového rozpočtu?

„Neudělám. Jako podnikatelka se snažím držet na uzdě a hledat ekonomická řešení. I když někdy je člověk na rozcestí a řeší, jestli je lepší to levné, nebo to dražší, protože by to mělo být nejen hezké, ale taky pár let vydržet.“

Vy jste si našla na Štvanici druhý úvazek, že? A zadarmo!

„Tak trochu. Ale hrozně mě to baví, miluju to. A úplně zadarmo to není; peníze jsem nechtěla, ale dostala jsem na oplátku pár hodin v hale.“

Kde na to berete čas?

„Mám ho teď víc než dřív. V mém obchodě (Love&Story design – pozn.) jsme změnili koncept a krom vlastních diářů, svatebních plánovačů a dalších věcí už prodáváme i jiné značky a díky tomu se mi časově ulevilo. A taky mám skvělé zaměstnankyně!“

Lucie stojí i za klubovým merchem; část nové kolekce už je v obchodě

TALENT & DŘÍČ

Příležitost vzniká setkáním. To platí ve sportu, v životě i v byznysu. Podporujeme motivaci a touhu vyhrát, talent a společný úspěch. U nás se setkává odvaha soukromých investorů s odvahou sportovců vítězit.

Jsme křižovatka příležitostí. Už 25 let se u nás setkávají úspěšní investoři, majitelé firem i privátní klienti, kteří hledají něco výjimečného. Zakladatelé projektů a ti, co jim věří. Ti, co potřebují, s těmi, co mají. Ti, co znají trhy, s těmi, co znají lidi. U nás se setkávají soukromé investice a odvážné nápady.

Jsme privátní a investiční banka.
Každé setkání je příležitost společně růst.
Potkejme se.

FAMÓZNÍ NÁVRAT MUCHOVÉ!

Snad nikdo jiný na okruhu se nedokáže vrátit tak úspěšně jako **KAROLÍNA MUCHOVÁ (28)**. Po předlouhé devítiměsíční pauze a operaci zápěstí hrála hned na třetím turnaji v Palermu finále (Zheng) a na konci léta podruhé za sebou semifinále US Open (Pegulaová)! Tam byla přesto nespokojená... „Přišlo mi, že mi zápas maličko proklouzl mezi prsty... Bohužel jsem ji po vyhraném prvním setu pustila do zápasu a otočilo se to,“ litovala. Po krátkém odpočinku pak odletěla do Asie a stanula ve finále v Pekingu (Gauffová) a vzápětí v semifinále Ningbo Open (skreč proti Andrejevové). „Kája do Asie neodlétala úplně fit. Od US Open bojovala s nachlazením, a ten diskomfort včetně zvýšené teploty ji provázel i v Číně; měl podíl i na odstoupení z Ningbo Open. Dostatek bodů pro nasazení na Australian Open, což byl primární cíl, ale získala hned na prvním turnaji,“ glosoval úspěchy v Asii Karolínin kouč Emil Miške.

Karolína Muchová se podruhé za sebou prodrala do semifinále US Open

MARKÉTA ZAČNE V AUSTRÁLII

Už by to vydalo na seriál z nemocničního prostředí; **MARKÉTU VONDROUŠOVOU (25)** potkalo po loňském senzačním triumfu ve Wimbledonu další zranění. Letos stihla vyválčit jen semifinále ve Stuttgartu a čtvrtfinále na Roland Garros; naposledy hrála na londýnské trávě a v srpnu podstoupila operaci levého ramene. Přišla kvůli tomu o pařížskou olympiádu i US Open. „Dnes jsem hrála poprvé s tvrdými míči, takže se pomalu rozkoukávám,“ řekla Maky pro Revue na konci října. „Důležité je, že rameno nebolí, snad bude v pořádku,“ přála si. Střídavě menší a výraznější bolest jí komplikovala tenis už od ledna. „Dlouho jsme čekali, na operaci nechce asi nikdo, ale pak už se to nedalo; skoro jsem nemohla hrát forhend, injekce nepomáhaly,“ přiblížila Markéta. Teď už je fit a první turnaj plánuje na úplný začátek roku v Austrálii.

Markéta Vondroušová hrála poslední letošní zápas ve Wimbledonu

NA KURT AŽ V PROSINCI...

Loni ji trápilo zápěstí, aktuální sezonu pokazily trable s kolenem. **TEREZA MARTINCOVÁ (30)** se už téměř rok necítila fit, i proto byla úspěšná jen na turnajích ITF (dvě semifinále), na žebříčku WTA se dříve 40. hráčka světa propadla do čtvrté stovky. Sezonu jí definitivně ukončila srpnová operace pravého kolene. „Bojovala jsem s ním déle než rok a vyzkoušela všechny možné způsoby konzervativní léčby, ale když přestaly zabírat i prášky na bolest, bylo jasné, že musím na operaci,“ oznámila na sociálních sítích. Artroskopie v Brně pak odhalila nejen poškození chrupavky, ale i menisku a z dřívějšíka natržený křížový vaz. A tak podzim vyplňuje Tereze rehabilitace. „Jde to rychle, na běžný život už je to v pohodě, i když koleno pořád bolí. Nemůžu se o něj ale zapřít, na tenis si musím ještě počkat...“

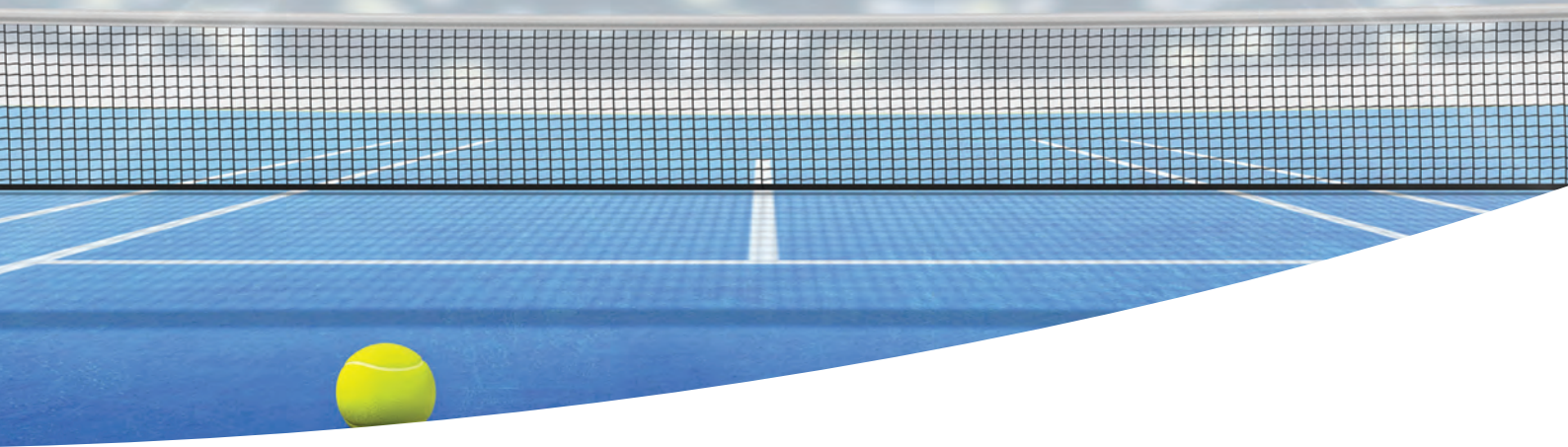
Na kurt by se prý Tereza mohla dostat v prosinci. Držíme palce!

Tereza Martincová od konce léta rehabilituje operované koleno

Welcome Aboard

www.smartwings.com

smartwings

PRAGUE OPEN 2025: ROZHODNE NSA

Dopadlo to za minutu dvanáct, ale **Advantage Cars Prague Open 2024 by Sport-Technik Bohemia** se první květnový týden uskutečnil a šňůra turnajů trvajících od roku 2002 se nepřetrhla. Stalo se díky dotaci Národní sportovní agentury (NSA), která alespoň částečně suplovala chybějící podporu svazu; ta byla kvůli dotační kauze ČTS, respektive Ivo Kaderky, nulová. Na Štvanici pak zvedli nad hlavu pohár dva Češi; Jiří Veselý ve finále ATP Challengeru 75 udolal Belgičana Onclina, Dominika Šalková mezi ženami (ITF 60) Polku Chwaliňskou. „Chceme Prague Open uspořádat i v příštím roce a máme příslib finanční podpory od tenisového svazu, ale znovu bude záležet na dotaci od NSA. Bez ní by to bylo nemožné, protože podpora Hlavního města Prahy bohužel nestačí ani na odvoz odpadu,“ nebere si servítky ředitel Prague Open Vladislav Šavrdra.

Květnový Advantage Cars Prague Open 2024 vyhrál Jiří Veselý

NOVINKA ZAUJALA, VŠICHNI SI ZAHŘÁLI

Klubový den se první zářijovou nedělí vydařil nad očekávání, a nejen kvůli krásnému počasí a výtečnému barbecue. Hrál se totiž stejně jako na jaře podle nového formátu, který se osvědčil. Devatenáct párů bylo rozděleno do čtyř výkonnostních skupin a každá z nich hledala vítěze v zápasech systémem každý s každým.

„V minulých letech se často potkávali výkonnostně velmi rozdílní hráči, respektive páry, proto jsme zkusili novinku, která se myslím zalíbila,“ míní generální manažer klubu Vladislav Šavrdra s dovětkem, že tentokrát si opravdu všichni zahráli. Výsledky? „Nejlepší“ skupinu vyhráli otec a syn Šenkyříkovi, o stupeň níž se radovali Otto a Milan Šrejberovi, třetí skupinu ovládli Lucie a Petr Šimůnkovi a čtvrtou Milan Horák a Jorge Garnelo. Příjemnou tečku napsal večerní Hospodský kvíz. V něm triumfoval (a magnum lahev bublinek si rozlil) tým Orlen: manželé Štastní, Löblovi, Leví a Emanuel Votípka.

Otto a Milan Šrejberovi jako vítězové "druhé" skupiny při Klubovém dni

ORANŽOVÁ ŠTVANICE

Na konci června se na Štvanici z iniciativy tenisového svazu uskutečnil tzv. Oranžový festival. Organizátor: I.ČLTK, respektive Jan Pecha. Na ostrov se sjelo osm týmů z osmi oblastí, přičemž každou reprezentovalo osm (nejlepších) dětí. Ty hrály tenis a vyzkoušely si i osm různých disciplín.

„Na kurtech i v porovnání kondice vyhrál tým z jižní Moravy, Praha byla třetí, respektive druhá, ale podstatné bylo, že se nám povedlo dát dohromady velké množství dat z celé republiky. Na děti ročníku 2016, tedy kategorie střední kurt, čekal běh, vějíř, hod do dálky míčkem a medicinbalem a další čtyři disciplíny; testy probíhaly v hale, venku se hrál tenis,“ přibližuje Jan Pecha a říká, že srovnání kondičních předpokladů a výkonnosti je velmi užitečné. „Metodická komise ČTS tenhle projekt podporuje, a to je dobrý signál pro úspěšné pokračování.“

Oranžový den přivedl na Štvanici na sedmdesát dětí

 BabolatTM

**DICTATE
THE GAME**

MAX-AIR

VĚŘÍM, ŽE TITUL PŘIJDE

Po loňském semifinále ve Flushing Meadows čekala **KAROLÍNA MUCHOVÁ (28)** kvůli zdravotním problům na další zápas devět měsíců; reálně jí dokonce hrozilo, že vypadne z první světové stovky. Jenomže ač odehrála do startu letošního US Open jen pár zápasů, v New Yorku se zaskvěla – znovu semifinále! Odkud se bere její schopnost vrátit se krátce po zranění a dlouhé pauze znovu na vrchol? V čem je tak výjimečná? Odpověď nabízí generální manažer I.ČLTK a bývalý úspěšný kouč a davisupový kapitán Vladislav Šavrdra.

„Karolínin úspěch na US Open mě moc potěšil. Myslím, že pro všechny – a možná i pro ni samotnou – bylo velkým překvapením, jak se vypořádala s dlouhou přestávkou a minimem času na přípravu, minimem odehraných zápasů. Právě tohle svědčí o tom, že je mimořádná. Je zřejmé, že nepotřebuje přehnaný objem tréninku, jakkoli právě tohle poznání není příliš motivující pro mladé hráče.

Její výjimečnost vidím především v tom, že je zápasový typ. Nemá problém hrát na velkých kurtech a před spoustou diváků, ať je to v Praze, v Olomouci nebo na US Open, což je zásadní předpoklad pro tenis jako takový. Je spousta hráčů, kteří v tréninku vypadají báječně, ale pak vyjedou na turnaj a jsou poloviční, nedokáží svoje umění prodat; mají přílišnou zodpovědnost, blok, který jim neumožní vyhrát důležité zápasy.

Kája naproti tomu nepatří k těm, kdo potřebují hrát x hodin denně a musejí mít popsaný celý tréninkový deník. Myslím, že její tým velmi dobře odhadl, co potřebuje, objem přípravy a efektivita se zdají být ideální. Z mého pohledu je důležité, že Karolínu tenis baví a že jí tréninky i zápasy přinášejí radost.

// Karolína je mimořádná. Nepotřebuje přehnaný objem tréninku. Její výjimečnost tkví v tom, že je zápasový typ. *Vladislav Šavrdra*

Cesta do semifinále US OPEN

1. kolo	Volynetsová 6:3, 7:5
2. kolo	Ósakaová 6:3, 7:6
3. kolo	Potapovová 6:4, 6:2
4. kolo	Paoliniová 6:3, 6:3
Čtvrtfinále	Haddadová/Maiaová 6:1, 6:4
Semifinále	Pegulaová 6:1, 4:6, 2:6

Všichni vědí, jak pestrý tenis hraje; má hodně variabilní hru, a to je pro mnohé soupeřky nepříjemné. Nenechává se zatlačit do defenzívy, umí jít i překvapivě dopředu, což je v ženském tenise výjimka. Dokáže měnit rytmus, rotace. Tohle je její největší devíza. Teď navíc ubrala nevynucené chyby a hraje hodně agresivní forhend, přidala vítězné míče (nebo téměř vítězné) po lajnách – to její hru znovu velmi povýšilo.

Na US Open jsem Karolínu pochopitelně sledoval; lepší se kolo od kola a ve druhém setu semifinále proti Pegulaové byla jen pár míčů od postupu do finále.

Moc bych jí přál, aby jednou zvedla nad hlavu grandslamovou trofej. Tenisové zbraně na to určitě má. Vždycky ale záleží na momentální formě a na psychické pohodě. A taky na troše štěstí; třeba v tom, aby nepotkala hráčky, které její hře nesedí. Zkrátka je potřeba turnaj, na kterém se všechno sejde. Věřím, že jednou přijde.“

Jedna z mnoha radostí
Karolíny Muchové
ve Flushing Meadows

Antonín Štěpánek hraje znovu na Štvanici, trénuje starší žáky

NÁVRAT „JEDNIČKÁŘE“

Jen víc takových návratů, chce se říct při pohledu na nové trenérské tablo I.ČLTK, kde zaujme tvář pětadvacetiletého **ANTONÍNA ŠTĚPÁNKA**. Na Štvanici strávil juniorský věk, v jehož závěru byl třetím nejlepším domácím hráčem za Vrbenským a Štylerem. Rozhodující krok do velkého tenisu se ale nepovedl.

Důvodů bylo jistě víc, nepochybně i ten, že nehodlal vzdát studium. „A určitě i trocha frustrace z toho, že v tréninku jsem hrál dobře, ale nedokázal to přenést do zápasů. To na mě postupně dolehlo,“ přibližuje Tonda, který je od konce září v klubu zpátky – tentokrát na druhé straně sítě, v roli trenéra hráčů do 14 let.

Když se mu rozplynul tenisový sen, vystudoval FTVS a zarámoval si diplom s trenérskou jedničkou. Pořád sám hrál, postupně ale začal dávat první hodiny. Díky návštěvám Švédska, kde hrál tamní druhou ligu za tým z Örebro, přičichl i k padelu. A ten ho chytil. Dokonce tak, že v něm aktuálně reprezentuje

Česko a chystá se na vyšší stupeň trenérské licence.

S trénováním (tenisu) začínal doma v Řevnicích, poslední tři roky působil na Hamru, za který stále hraje ligu. „Vedl jsem tam tři kluky a skupinku dětí,“ přibližuje mladík, který svým angažmá výrazně snížil věkový průměr trenérského kolektivu I.ČLTK. A jak to celé přišlo?

„Zavolal mi sportovní ředitel Petr Vaníček a jeho nabídka mě potěšila, neváhal jsem. Jsem rád, že se vrátím do známého prostředí; strávil jsem tu pěkné chvíle, měli jsme partu. A spoustu lidí tady pořád znám; v zásadě všechny trenéry, i když dva, se kterými jsem

jako junior hrál nejvíc – Pavel Zádrapa a Tomáš Zíb, už tu nejsou. Ale hlavně se těším na práci, na to, že budu v denodenním kontaktu s hráči, kteří se chtějí zlepšovat, mají před sebou nějaký cíl.“

Na Štvanici má úvazek, v jehož rámci bude v klubu trávit každý den celé odpoledne; k tomu víkendy a občasné výjezdy na turnaje. Dopoledne bude mít volná pro sebe a – pro padel. A co do svých svěřenců bude „hustit“?

„To je samozřejmě individuální, ale v zásadě je tlačím do aktivního tenisu; aby neustupovali, nečekali na balon a třefovali ho, když stoupá. Taky se snažím, aby se všechna cvičení dohrávala na síti. Aby se moji hráči v každé chvíli učili být aktivní, uměli jít dopředu, pro bod na síť.“

/// Těším se na práci s hráči, kteří se chtějí zlepšovat, mají před sebou nějaký cíl.

Antonín Štěpánek se po pěti letech vrací do klubu jako trenér

Trénování prý Antonína baví, rád se na své hráče dívá a hledá detaily, které by jim pomohly. „A taky vím, s čím jsem se trápil sám a co mi pomáhalo,“ říká. Na otázku, v čem se nejvíc liší tenis od padelu, se pousměje: „Když to řeknu jednoduše: v tenise člověk zahraje pět rychlých míčů a jeden, aby výměnu zpomalil, zatímco v padelu je to přesně naopak. Je to víc o trpělivosti a taktice, velkou roli hrají odrazy. A vlastně ještě jedna věc: když míč v padelu letí za vás, na rozdíl od tenisu je pořád ještě ve hře.“

Padel je prý jako hra zábavnější, v roli trenéra se ale Tonda cítí líp na tenisovém kurtu. „Hrál jsem tenis na určité úrovni, mám mnohem víc zkušeností a tím pádem i přesvědčení, že svým hráčům dokážu pomoci. I proto se na práci na Štvanici těším.“

ADVANTAGE

ZALOŽEN 1893

VÝBOR KLUBU

Ing. Petr Šimůnek | prezident

Vladislav Šavrda | generální manažer **JUDr. Tomáš Havel** **JUDr. Zdeněk Krampera** **Mgr. Václav Kučera**

Ing. Dušan Palcr **Mgr. Jan Pecha, Ph.D.** **Mgr. Martin Šustr** **Petr Vaníček**

ZALOŽEN 1893

TRENÉŘI KLUBU

Petr Vaníček | sportovní ředitel

Ivo Minář **Milan Trněný** **Daniel Vaněk** **Jan Vacek** **Jiří Hřebec** **Richard Pavlův** | kondiční trenér

Jaroslav Jandus **Antonín Štěpánek** **Lubomír Štych** **Magdalena Zemanová** **Pavel Janda** | kondiční trenér

Jan Pecha **Andrea Vašíčková** **Adéla Vašíčková** **Hana Césarová**

Filip Wollner s poháry ve Zlíně

Kateřina Kubíková a Beata Marešová, vítězky M ČR

Júki před tréninkem na Hajnovce

NEJLEPŠÍ VÝSLEDKY HRÁČŮ I.ČLTK OD JARA 2024

MUŽI A ŽENY

Karolína Muchová – semifinalistka US Open, finalistka WTA250 v Palermu, finalistka WTA1000 v Pekingu, semifinalistka WTA500 v Ningbo, semifinalistka čtyřhry LOH v Paříži (s Noskovou)
Markéta Vondroušová – čtvrtfinalistka French Open, semifinalistka WTA500 ve Stuttgartu
Darja Vidňanová – semifinalistka ITF 60K v Hechingenu, vítězka ITF 25K v Punta Cana a 15K v Srbsku
Denisa Hindová – vítězka ITF 15K v Antalyi a vítězka čtyřhry ITF 25K v Koge
Andrew Paulson – semifinalista ATP 73K v Cordenons a finalista čtyřhry tamtéž (s Barnatem)
Jonáš Forejtek – semifinalista ITF 25K v Mariboru, vítěz čtyřhry ATP 73K v Liberci
Jan Hrazdil – vítěz ITF 15K v Grodzisku Mazowieckem, finalista čtyřhry 15K v Bialsko Biale (s Valešem)

DOROSTENCI A DOROSTENKY

Sebastian Chodura – vítěz ITF60 v Gaborone, finalista čtyřhry ITF100 v Praze
Sarah Melany Fajmonová – finalistka ITF200 v Castricu, semifinalistka ITF300 v Pekingu a ITF500 v Ósace, vítězka ITF300 ve čtyřhře
Eliška Forejtková – finalistka ITF100 v Mauthausenu a finalista čtyřhry ITF100 v Praze
Julie Jiráková – finalistka ITF60 v Dijonu a finalista čtyřhry ITF100 v Praze
Matyáš Kozlovský – vítěz ITF30 v Hradci Králové, finalista čtyřhry ITF100 v Praze a Mauthausenu
Filip Ladman – semifinalista ITF30 v Maria-Lanzendorfu
Veronika Sekerková – semifinalistka ITF100 v Praze a Poznani, finalistka čtyřhry ITF100 v Krakově
Adam Soukup – dvojnásobný finalista ITF200 v Praze a semifinalista ITF300 v Rakovníku
Vojtěch Valeš – finalista ITF200 v Castricu, finalista čtyřhry ATP 15K v Bialsko Biale
Jakub Vrtilka – vítěz ITF60 na Korfu, finalista ITF60 v Tiraně
Jakub Šmejčák – vítěz ITF60 v Baku, Tsachazoru a Jönköpingu, člen družstva pro ME U16 (finále)

STARŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Dima Pšeničnyj – finalista M ČR ve Valašském Meziříčí
Gabriela Šulcová – vítězka TE U14 v Jablonci, finalistka TE U14 v Ulmu, vítězka kat. A v Mar. Lázních
Eva Halfarová – finalistka TE U14 v Trnavě, finalistka TE U14 na Spartě

MLADŠÍ ŽÁCI A ŽÁKYNĚ

Kateřina Kubíková – vítězka dvouhry i čtyřhry Polish Friendship Tour, vítězka TE U12 v Písku a finalista čtyřhry tamtéž, vítězka turnaje ČTS kat. A v Hradci Králové, vítězka M ČR ve čtyřhře; členka týmu U12 pro Summer Cup (finále)
Sofie Jiráková – semifinalistka TE U12 v Rakovníku, vítězka kat. A na Štvanici, finalistka kat. A v Hradci Králové, semifinalistka M ČR ve dvouhře a finalista ve čtyřhře; členka týmu U12 pro Summer Cup (finále)
Filip Wollner – vítěz kat. A ve Zlíně

DRUŽSTVA

Mladší žáci I.ČLTK skončili na 3. místě na M ČR ve Zlíně

JÚKI HÁLEK: TENIS NA PRVNÍ DOBROU

V létě 2021 si **JÚKI HÁLEK**, tehdy pětiletý, vyzkoušel na olympijském festivalu ve Stromovce několik sportů a cestou domů měl jasno: Chtěl bych hrát tenis! A tak ho rodiče přivedli na Pragu Vysočany, kam to mají nejbliž, a svěřili do rukou zkušeného trenéra Jaška. Ten mu dal takové základy, že hned příští rok zaujal na jednom ze štvanických kempů vedoucího trenéra TŠ Jana Pechu. A protože jsou oba trenéři na stejné vlně, domluvili se, že se Júki postupně přestěhuje na Štvanici. A tak od ledna na ostrově trénuje a před pár týdny přestoupil do I.ČLTK.

„Júki se výborně pohybuje a má moc pěknou techniku,“ chválí Pecha klučinu, jehož maminka je Japonka, a tak o prázdninách trénoval u babičky a dědy na opačné straně zeměkoule. „Bylo tam hrozně vedro a taky vlhko,“ říká Júki, který má rád i fotbal, ale jeho srdce patří tenisu.

„Štvanici si velmi oblíbil a vidím, že dělá pokroky. Pan Pecha ho navíc umí dát

do latě,“ těší tatínka Martina, který v mládí hrával basketbal. Júki už má na Štvanici kamarády, především Dana Košlera a Alberta Šimánka, se kterým často hraje. Aktuálně trénuje čtyřikrát týdně, nyní v Libni na Hajnovce, kam to má z domova ještě blíž, k tomu rozvíjí kondičku. Jeho největšími oblíbenými jsou Alcaraz a Sinner. „Sinner je hrozně rychlejš, hustej,“ culí se Júki a přidává: „Taky bych jednou chtěl být velký tenista...“

Má moc pěkný servis, ale jeho nejoblíbenějším úderem je prý forhend kros. „Jenom si musím hlídat držení, pan Pecha mě pořád upozorňuje, aby tam nebyl podhmat,“ říká klučina, jemuž dělá doprovod – stejně jako o dva roky mladší sestřičce Jukari, ze které roste gymnastka – maminka Sayaka. A propos: Júki už posbíral pár úspěchů; hrál především na středním kurtu, ale na Pragovce ve Vysočanech vyhrál i turnaj kategorie babytenis. A další poháry určitě brzy přibudou.

ANALYTICS DATA FACTORY

- ✓ **Špičková řešení** v oblasti real-time analýzy streamovaných dat
- ✓ **Detekce komplexních podvodů** v reálném čase
- ✓ **Řízení vztahů se zákazníky** napříč komunikačními kanály
- ✓ **Analýza senzorických dat** v reálném čase a detekce anomálního chování
- ✓ **Vývoj vlastních produktů a řešení**

www.byadf.cz

www.neodatabyadf.cz

www.foodsave.cz

Babytenisté I.ČLTK na začátku jarního soustředění...

z tenisové školy. Dalším bonusem je od podzimu rozšíření tréninkového zázemí, a tedy i možností. Pocítí to především ti, kteří by se dosud do štvanické přípravy nevešli, ale teď dostanou šanci. Klub totiž rozšířil možnosti přípravy pronájemem dvou kurtů v areálu nedaleké Lokomotivy.

„Je to velké plus; na jednom kurtu budu hrát s našimi nejlepšími z ročníku 2016–18, na druhém se bude věnovat dětem zejména ročníku 2015 bývalý šéftrenér I.ČLTK Jan Taussig. Vylepší to naše možnosti a umožní další přípravu dětí, které bychom do nyníška neradi museli z tréninku vyřadit. A pokud se budou zlepšovat, vytáhneme si je na Štvanici mezi ty nejlepší.“

Výhodou je i blízkost areálu Lokomotivy Na Hajnovce, autem je to z ostrova deset patnáct minut. A rodiče nepochybně potěší velmi pěkné zázemí s restaurací.

BONUS JMÉNEM HAJNOVKA

Republikový titul babytenisté ze Štvanice nevyhráli, ve čtvrtfinále je zastavila Sparta (v Prostějově tak celkově zaznamenali 3 výhry a prohru), přesto za sebou mají úspěšnou a pestrou sezonu a někteří určitě i vidinu pěkné kariéry; ročník 2015 se totiž zdá být silný. Drtivou většinu hráčů si přitom klub vypíplal ve školičce.

„Sestavili jsme letos rekordní počet osmi týmů pro babytenis a kategorii střední kurt, hraje nám tu třicet dětí. Před mistrovstvím ČR družstev jsme poprvé zorganizovali i čtyřdenní soustředění. A celkové páté místo je téměř bez vyskautovaných hráčů na soupisce myslím velmi solidní výsledek,“ míní vedoucí trenér TŠ Jan Pecha a vyzdvihuje Daniela Košlera (ročník 2015) a Alberta Šimánka (2016), kteří patří v Praze mezi nejlepší. „Daniel hraje v áčku jedničku a na republice ukázal, že se může měřit i s těmi nejlepšími, Albert je zase ve špičce na středním kurtu.“

Zhruba polovina štvanických dětí si užila i jarní tréninkový kemp plný tenisu,

kondiční přípravy a testů, ale taky s přednáškou o taktice, videoanalýzou úderové techniky, rehabilitací a společnými obědy. „Soustředění se povedlo, využili jsme veškeré zázemí areálu kromě bazénu, takové teplo bohužel nebylo,“ říká Pecha s dovětkem, že předpoklady pro závodní tenis má v ročníku 2015 i několik děvčat: Nikol Tesárková, Erika Pešková, Aneta Ivánková a Emily Kovařík.

Latka štvanické nabídky, ať už ve smyslu pravidelné kvalitní přípravy, letních kempů nebo pořádání soutěží a turnajů jednotlivců, leží stále vysoko, na úrovni jsou i výsledky nejmladší kategorie, přičemž drtivá většina dětí vyšla

... a tady už v jeho průběhu ve vířivce

Parta se tvořila i při společných obědech

FALCONERI

PURE CASHMERE

FALCONERI.COM

Markéta se o prázdninách několikrát potkala s dětmi v rámci letních kempů

Štvanické léto: pět kempů a rekordní počet dětí

MAKY OBÍHAČKU NEVYHRÁLA

Je to už velká tradice, o prázdninách patří Štvanice dětem, respektive několika týdenním kempům. Většina dětí z I.ČLTK se s jedním nespokojí a vrátí se, někteří i vícekrát. Letos bylo možností pět. A hned čtyřikrát se na kurtech objevila v té době zraněná wimbledonská vítězka Markéta Vondroušová, která propůjčila jméno štvanické tenisové škole.

„Pokaždé to pro děti byl zážitek, Maky se s nimi vyfotila a jednou došlo i na oblíbenou obíhačku; tu mají všichni v malíku, protože je to první program každého dne ještě před nástupem. Asi nepřekvapí, že Markéta postoupila do finále, ale tam nestačila na Daniela

**TENISOVÁ ŠKOLA
MARKÉTY
VONDROUŠOVÉ**

Košlera,” popisuje s úsměvem vedoucí trenér TŠ Jan Pecha.

Ač počet kempů nebyl letos rekordní, dětí v nich bylo nejvíc od jejich vzniku. Krom tréninku a sparringů si tentokrát denodenně užívaly bazén, protože

léto bylo víc než horké, a pochopitelně i každodenní závěrečné soutěže. Novinkou bylo i rozesílání fotogalerií a instagramových „reels“ na konci každého týdne.

„Jako každý rok to bylo organizačně náročné, pod čtyřicet dětí v kempu jsme letos neměli. Na druhou stranu se podařilo všech pět týdnů trenérsky pokrýt, k dispozici bylo pět až osm trenérů, měli jsme i dostatek kurtů a mohli využít pevnou halu, která sloužila i jako vítaný úkryt před sluníčkem.“

A každý pátek se děti těšily na pizzu a na zmrzlinu! Tak zase za rok...

Forhend při obíhačce pod dohledem wimbledonské vítězky

A sama šampionka v akci

A ještě jednou... Tuhle rundu ale Maky nevyhrála!

Zahrát si s Maky se nepoštěstí každý den

Nástup! aneb den plný tenisu, kondičky a her právě končí. Tak zase zítra...

Analýza ukazuje, že nejlepší tenisté neustále rostou, přesto běhají výborně

CO NAPOVÍ BMI INDEX

O tom, kam kráčí tenis, mnohdy hodně napoví analýzy a nejrůznější výzkumy. Jeden zpracovala ve své bakalářské práci na FTVS také Adéla Vašíčková, trenérka TŠ Markéty Vondroušové při I.ČLTK. Téma: *Vybrané somatické faktory u elitních hráčů a hráček tenisu*. Přečtete si, k čemu dospěla.

Cílem mojí práce bylo zjistit, jaký trend – vývojovou tendenci pozorujeme u vybraných somatických faktorů elitních hráčů a elitních tenistek v období let 2003–2023. Druhotným cílem bylo zjistit, jaký názor na tuto problematiku mají tenisoví experti.

Pro získání dat jsem zvolila smíšený výzkum, který je složen z kvantitativní a kvalitativní části. Data v kvantitativní části byla zpracována na základě deskriptivní, popisné statistiky. Kvalitativní část výzkumu stála na základě strukturovaného rozhovoru s dvanácti otevřenými otázkami. Rozhovory jsem vedla s pěti českými tenisovými experty.

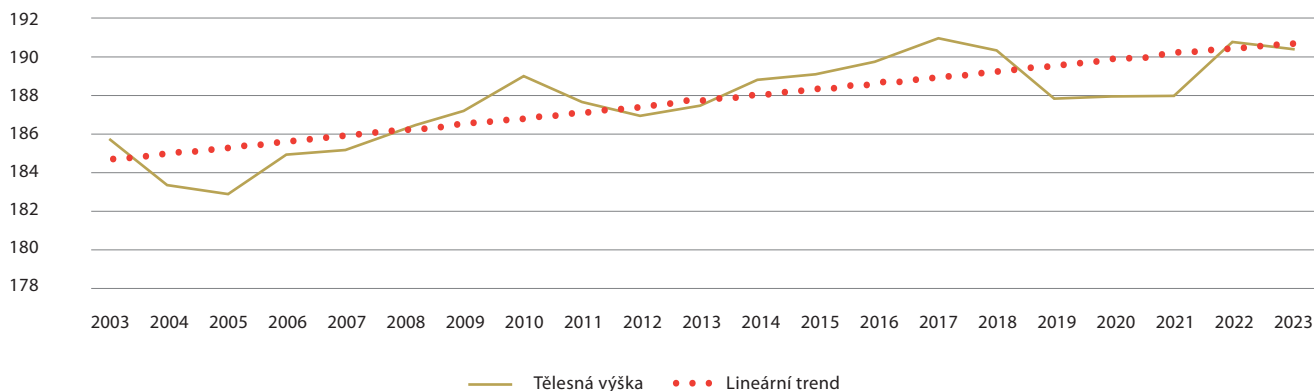
Základní výzkumný soubor se zabýval vybranou skupinou hráčů a hráček, kteří se umístili do Top 20 na žebříčkách ATP a WTA v období let 2003–2023; data byla zaznamenána vždy k poslednímu vydanému žebříčku na konci prosince daného roku. Dále jsem se zabývala skupinou hráčů a hráček, kteří

v tomto období dosáhli čtvrtfinále na grandslamových turnajích. U mužů byla zkoumána tělesná výška, hmotnost a index tělesné hmotnosti (BMI). U žen byla zkoumána pouze tělesná výška, protože WTA neposkytuje veřejně dostupné údaje o hmotnosti a u žen je tělesná hmotnost často proměnlivým faktorem. Z výsledků práce jsem zjistila, že při porovnání roku 2003 a 2023 došlo k nárůstu průměrné tělesné výšky mužů o 5 centimetrů; v roce 2003 byla 185,8 cm a v roce 2023 190,6. I přesto, že průměrná tělesná výška se zvyšuje, je překvapivé, že tělesná hmotnost v uvedeném období kolísá a v posledních pěti letech se hodnoty dokonce snižují na úroveň prvních let sledovaného období. BMI index prokázal klesající trend, což naznačuje, že hráči i přes vyšší tělesnou výšku mají lepší pohyb po dvorci i oproti minulosti a inklinují spíše k ektomorfnímu typu. Jeden z oslovených expertů k tomu řekl: „U mužů je vyšší tělesná hmotnost určitě hodně limitující... ve špičce není žádný hráč, který by měl lehkou nadváhu, ale většinou jsou to fantastičtí atleti.“

Naopak u žen nedošlo k tak velkému nárůstu průměrné tělesné výšky, od roku 2003 se oproti roku 2023 lišila jen o 3 centimetry (173,5 cm, resp. 176,8 cm). U žen tedy došlo k mírně rostoucímu trendu, což naznačuje určitou konzistenci v tělesné výšce hráček na vysoké úrovni. Je to i proto, že u žen není výška tak významným faktorem jako u mužů. A slovy jednoho z expertů: „... (tělesnou výšku) nahrazují ženy spolehlivostí, dobrým běháním a bojovností.“

Při porovnání tělesných údajů čtvrtfinalistů na grandslamech došlo k minimálnímu rozdílu na různých površích, což může být způsobeno i trendem zpomalování hry prostřednictvím míčů a povrchů. Jak říká jeden z expertů: „Rozdíly mezi povrchy na velkých turnajích dnes nejsou tak velké jako dříve i díky politice ATP a WTA. Na antuce se používají rychlejší míče, na trávě naopak pomalejší míče, betony a haly se zpomalují.“

Tělesná výška mužů ATP Top 20 v letech 2003–2023 (uvedeno v cm)

Vivus
Domy plné života

JEDINEČNÉ BYDLENÍ V CENTRU PRAHY

VIVUS ŽIŽKOV

www.vivus.cz

800 186 186

Nejen silná, ale i vychytralá Padova ve finále CTC Winners Group opět uspěla

ROZHODLY DEBLY

Třikrát za sebou „jen“ finále, tři roky po sobě stála seniorům I.ČLTK v cestě za pohárem italská Padova. Nejen velmi silná, taky vychytralá (české synonymum tohoto slova by ovšem bylo výstižnější) a v polovině září v rámci finálové skupiny CTC navíc na domácích kurtech. Za téhle konstelace přetěžký, ba neporazitelný soupeř.

Tým I.ČLTK složený z hráčů nad 35 a nad 45 let si zářijový víkend v Itálii nejen užil, ale taky obhájil dobré jméno. Šestice František Stejskal mladší, Jan Michálek, Lukáš Vojtěchovský, Aleem Choudhry, Kristina Koulová a Kamila Allertová v sobotním semifinále udolala švédský Kungliga Stockholm 6:3 a podle očekávání proplula do finále proti domácím. Padova si totiž ve druhém semifinále poradila s Real Club de Tennis Barcelona. I když...

„Měl jsem pocit, že Italové si přáli hrát v sobotu s námi, proto se tentokrát nenasazovalo, ale losovalo. Podezřívám je, že chtěli postoupit do finále a pak si naplno užít večer se skvělým jídlem a pitím; ten totiž nachystali na úrovni, všechna čest,“ glosuje s úsměvem Ferda Stejskal a k výsledku dodává: „Bohužel jsme tentokrát byli o chlup slabší. Po singlech byl sice stav finále 3:3, ale dvouhry nám vyšly nad očekávání. Aleem měl těžkého soupeře, Luca Serena

je tuším 4. na seniorském žebříčku ITF nad 40 let. Honza, Lukáš i já jsme ale bodovali, já porazil kluka, se kterým jsem minule prohrál. A taky jsme tentokrát Italům nedovolili, aby šachovali s nasazením zápasů, i když to stejně jako loni zkusili; před finále za mnou přiběhl jejich kapitán, abych odevzdal soupisku. Tak jsem to chtěl udělat, ale zjistil jsem, že tu jejich ještě rozhodčí nemá; bylo jasné, kam tím míří, takže jsem jim nevyhověl.“

Za nerozhodného stavu 3:3 tak rozhodovaly čtyřhry, ve kterých byli domácí stoprocentně úspěšní. „Zkrátka byli silnější, i když třeba my s Honzou jsme prohráli 10:5 v supertiebreaku. Kamila (Allertová) měla taky drobné zranění, de facto kvůli němu vypustila dvouhru, i když Italové měli ve starší kategorii novou (a výrazně mladší) hráčku. Nedá se nic dělat, po čtyřech titulech přišly tři finálové prohry,“ rekapituluje Ferda.

Italský víkend se ale jinak ve všech ohledech vydařil. Sobotní večer zpříjemnila zahradní party s diskotékou; na začátek uvítací drink a předkrm u bazénu, poté přesun do restaurace s bohatým rautem a večerní zábavou včetně živé hudby. Pro finalisty to nicméně znamenalo zdrženlivost, a tak... „jsme se před 11. hodinou vrátili do hotelu, abychom byli připraveni na nedělní finále,“ napsal v reportu z akce Jan Michálek. Aby ne, v neděli se začínalo už v devět hodin. A areál TC Padova se na finále pěkně zaplnil, tribunky byly takřka plné. I domácí prostředí zkrátka sehrálo roli. „Domácí nasadili do čtyřher ideálně a jejich výběr se ukázal jako klíčový. Ale odvezli jsme si zaslouženě druhé místo a taky spoustu skvělých vzpomínek...“

A v příštím roce přijde další útok na pohár.

Kamilu Allertovou trápilo v Padově zranění

Ferda Stejskal s „Pipem“, jemuž oplatil porážku z posledního vzájemného zápasu

Šestice z Padovy: vzadu Kristina Koulová a Kamila Allertová, vpředu zleva Lukáš Vojtěchovský, Jan Michálek, Ferda Stejskal a Aleem Choudhry

POJISTÍME VÁS VE VŠECH SMĚRECH

Česká podnikatelská
pojišťovna

A je to pojištěno!

VIENNA INSURANCE GROUP

Báječný víkend seniorů v rámci CTC v Barceloně pokazil jen déšť

VELKÁ DÁMSKÁ JÍZDA

Loňské premiéry se nezúčastnili, letos už nechyběli. „Starší“ senioři I.ČLTK se na začátku září vydali do Barcelony na turnaj stoletých klubů (CTC), který pořádal tamní Real Club de Tennis; ten letos oslavil 125. výročí od založení. V silné sestavě v sobotu převálcovali irský Carrickmines, finálovou výhru nad domácími, kteří udolali TC Padova, jim však odepřelo počasí; než začalo v neděli pršet, stihla vyhrát jen Iva Šimůnková, ostatní singly se nedohrály...

„Všechny nás to mrzelo, ale Barcelonští byli trochu rozpolceni; na jednu stranu nedohraný turnaj, na druhou pro ně blahodárny déšť, protože tam skoro neprší a pocítují zoufalý nedostatek vody. Kvůli kroupení kurtů už dokonce nainstalovali velké podzemní nádrže,“ říkala po návratu Iva, kapitánka týmu a iniciátorka účasti I.ČLTK.

O tom, že se od loňska utkávají i týmy seniorů 50+/60+, se dozvěděla se zpožděním, ale ihned zahájila akci a sestavila tým. Do Barcelony tak spolu s ní odjeli či odletěli Olga Merglová, Kamila Allertová, Adam Fröhlich,

Ian Vašička, Jaroslav Kratochvíl, Francesco Vitale a František Stejskal.

„Bylo to moc prima, domácí byli velmi pohostinní a všem se nám tam líbilo, jenom škoda nedělního deště. Předpověď počasí jsme znali, a tak jsme začínali dřív, už v půl deváté ráno, ale stejně jsem dohrála jen já (pozn. – 9:0, proto lo Iva stihla),“ přiblížila kapitánka a přidala detail o „dámské jízdě“ do Barcelony. S Olgou Merglovou a Kamilou Allertovou totiž vyrazily z Prahy autem už v sobotu, týden před turnajem, a než ve čtvrtek „přistály“ v Katalánsku, objely půl Evropy. „Zámky na Loiře, ostrov Mont Saint-Michel,

St. Malo, La Rochelle, pevnost Carcassone, Lloret de Mar... V Barceloně pak ještě Sagrada Familia a dva Gaudího domy,“ vypočítala Iva zpestření mnoha set kilometrů za volantem s dovětkem, že podobné výlety miluje.

Prodloužený víkend v Barceloně si užil i Adam Fröhlich. „Jela dobrá parta, rád jsem se přidal; když se tyhle akce povedou, bývá to hezký únik z každodenní reality a člověk se podívá do pěkných klubů. Ten barcelonský je toho příkladem,“ říká o klubu, který má krom patnácti antukových dvorců také kurty na padel, pětadvacetimetrový bazén a čtyři restaurace. I Adam toho stihl habaděj, protože s lanem Vašičkou dorazili už ve čtvrtek. „Pátek se vlastně povedl nejvíc; výborně jsme si s lanem zatrénovali, kurty byly v perfektní kondici a k tomu krásných 23 stupňů. Po obědě rychlá prohlídka města a večer už nás čekalo společenské setkání v opravdu krásném prostředí klubu, který každoročně pořádá turnaj ATP 500.“

Také Adam si jako architekt během zájezdu našel to svoje. „Navštívili jsme s lanem olympijskou vesnici na vrchu Montjuic s dominující telekomunikační věží, postavenou pro olympiádu 1992 podle návrhu architekta Calatravy. Pro mě je to větší symbol nežli například Gaudího stavby. Zajímavé bylo vidět i některá sportoviště s množstvím kurtů na tenis a padel. Ty byly plné i večer. Klima k tomu doslova vybízí, a tak Španělé sportují až do pozdních hodin.“

Nebýt nedělního deště, byl to zkrátka zájezd na jedničku podtrženou.

Štvanická parta v Barceloně: zleva Kamila Allertová, Iva Šimůnková, Ian Vašička a František Stejskal, Olga Merglová, Jaroslav Kratochvíl, Adam Fröhlich a Francesco Vitale

ISO STAVEBNINY

NOVĚ OTEVŘENO

Bečovská 986/24, 104 00 Praha 22 – Uhřetěves

www.iso-praha.cz

Štvanický B-tým s přehledem kraloval v I. třídě a zahraje si Pražskou divizi

PRÉMIE? ŽE JSME SE SCHÁZELI

Dva roky se parta kolem Petra Šavrdy a Davida Šimůnka pídila, kdo by jí přepustil aspoň trochu rozumnou soutěž, aby mohli obrodit štvanické béčko. Povedlo se, když sportovní ředitel I.ČLTK Petr Vaníček zjistil, že Praga Vysočany jeden tým ruší a k dispozici je I. třída. A tak se na Štvanici začali těšit na postup do Pražské divize.

Soupiska B-týmu byla široká, figuroval na ní mj. sportovní ředitel I.ČLTK Petr Vaníček, Michaela Krajicek, ale také junioři Filip Hanzelín a Kryštof Švojgr. Všechno ovšem odehrála stálá parta, jejímž lídrem (a jedničkou) byl David Šimůnek: nastoupil v šesti ze sedmi duelů a všechny singly s přehledem vyhrál, přičemž rozdál soupeřům osm kanárů! Nezapřel, že je ve formě, kterou (stejně jako Filip Doležel) pořád prodává i v německé lize.

„David byl náš nejlepší hráč. Párkrát jsme spolu letos trénovali a nepamatuju sezonu, kdy hrál tak sebejistě a skvěle, stačil by mnohem zdatnějším soupeřům,“ přikyvuje kapitán týmu Jan Michálek; i on byl úspěšný, pětkrát bodoval a prohrál jen s Ferdou Stejskalem hned v úvodním měření proti Hanspaulce. Bez porážky prošli soutěží i Filip Doležel, Petr Šavrd a Josef Kurka, ale také Laura Damm.

„Zpočátku táhly tým Viki Hažmuková s Agátou Černou, na konci pak Laura;

připojila se na poslední chvíli, ale byli jsme moc rádi. Hraje bezvadně, má krásně založené údery, dobře čte hru a ví, co zahrát. Slíbila, že když bude v Praze i v příští sezoně, zase se ráda přidá,“ říká Michálek s dovětkem, že dívčí část týmu si sedla.

„To potvrzuju, celé to bylo fajn, vytvořila se parta. Když to půjde, ráda si zahraje i příští rok, to už nás budou čekat vyrovnanější zápasy,“ přikyvuje Agáta Černá, která na Štvanici prožila s tenisem mládí. Aktuálně studuje VŠE, tenis hraje hlavně pro radost a dělá první trenérské krůčky. „Můj tenis skončil nějaké tři roky zpátky a přiznávám, že mi úplně nechybí a moc ho nesleduju. Snad krom Lindy Noskové; jsme kamarádky, letos jsem se na ni byla podívat v Paříži a loni ve Wimbledonu. Příští rok bych si ale ještě ráda zahrála nějakou soutěž v Německu, tím spíš by se mi zápasy v divizi hodily,“ usmívá se a říká, že z vlastních výkonů (v singlu tři výhry a jedna porážka) měla

na jaře dobrý pocit. „Až mě to překvapilo, možná falešná forma,“ směje se. „Určitě k tomu přispěla i ta pohoda a energie v týmu, opravdu to bylo fajn.“

Cílem štvanického béčka byl pochopitelně postup do Pražské divize. A dál? „Dál už se spíš nedíváme,“ usmívá se kapitán týmu a zdůvodňuje: „Divize je ideální v tom, že není třeba jezdit mimo Prahu. Těžko říct, co nás v ní čeká, některé týmy se obmění. Měli jsme letos kvalitu na druhou ligu, ale tam už bychom hodně bojovali, museli víc trénovat, a protože všichni pracujeme a Pepa s Petrem mají rodiny, bylo by to asi nereálné...“

A jaké byly prémie za postup od vedení klubu? „Prémie, to pro nás bylo samotné scházení se na zápasy a tréninky. Podařilo se nám vytvořit dobrou partu, která se do budoucna určitě rozroste. A klubu bych tímto rád poděkoval za podporu a poskytnutí zázemí pro odehrání mistráků,“ uzavírá Jan Michálek.

Po jednom z mnoha vítězných zápasů: zleva Pepa Kurka, Petr Šavrd, Laura Damm, Lucie Michálková, Filip Doležel a Jan Michálek

7 ZÁPASŮ = 7 VÝHER

Tak suverénně si letos v I. třídě B počínal B-tým I.ČLTK. Výsledkem je postup do Pražské divize. Za béčko se krom výše v textu a na fotografii zmíněných představila (v deblu) také Julie Jiráková.

Výsledky

I.ČLTK B – TK Hanspaulka A 6:3
LTC Modřany 2005 C – I.ČLTK B 1:8
I.ČLTK B – SK Aritma B 9:8
Sokol Petrovice A – I.ČLTK B 3:6
TK Konstruktiva A – I.ČLTK B 3:6
I.ČLTK B – TO Bohemians A 8:1
LTC Svoboda A – I.ČLTK B 4:5

Vrtné práce

- **komplexní nabídka** vrtných prací od přípravy projektu, vyřízení legislativních požadavků až po samotnou realizaci snadno, rychle a spolehlivě
- široká škála vrtných prací o průměru **42 až 2 360 mm** do hloubky až **1 km dle požadavků zákazníka**
- vrtné práce pro tepelná čerpadla, studny, **pro potřeby pozemního i dopravního stavitelství** a jiné specializované činnosti na celém území České a Slovenské republiky
- vlastní různorodé vrtné soupravy s **nejmodernější inovativní vrtnou technologií** pro vrtání na plný profil či jádrově i ve složitých geologických podmínkách

Vrty pro tepelná čerpadla

- úsporné a komfortní vytápění či chlazení obytných i komerčních objektů
- bezúdržbová a bezhlučná technologie s dlouhou životností šetrnou k životnímu prostředí
- snížení provozních nákladů

Vrtané studny

- vlastní nezávislý a zároveň ekologický zdroj vody
- stabilní přítok i v období sucha
- čerpaná voda bez kontaminantů z povrchových vod

Ostatní vrtné práce

- inženýrskogeologické vrty
- hydrogeologické vrty
- průzkumné, sanační a monitorovací vrty
- vrty pro anodové uzemnění
- vrty pro záporové stěny, mikropiloty
- jádrové vrty pomocí technologie wire-line

Dávné osudy tenisového ostrova přibližuje v časopisu Hobulet Stanislav Václavovic; protože nás zaujaly, přetiskujeme se svolením autora v I.ČLTK Revue

KAPITOLY Z HISTORIE ŠTVANICE...

Převod ostrova Štvanice ze soukromých rukou zpět do majetku města v roce 1898 přinesl celému území nebývalé možnosti dalšího rozvoje. Ještě před první světovou válkou se zde uskutečnilo několik velkých stavebních projektů, které tvář ostrova zásadně proměnily.

První z velkých novinek bylo budování zdymadla a související úpravy, jež byly součástí většího záměru na lepší splavnění Vltavy na území Prahy. Tato možnost se neřešila poprvé, již v posledních dvou dekadách 19. století (konkrétně v letech 1888 a 1895) byly vypracovány dva projekty na splavnění, které ovšem zůstaly pouze na papíře. Kromě finančních prostředků na samotné

stavby bylo třeba zajistit peníze na výkup mlýnů, jejichž činnost měla být v souvislosti s úpravou řečiště a zasypáním celé řady mlýnských ramen řeky a náhonů ukončena. Šlo o 29 objektů s celkovou vodní silou 1230 koňských sil.

Na počátku roku 1907 byla vyhlášena veřejná soutěž na provedení stavebních

prací. Zakázka byla rozdělena na sedm částí, aby bylo možno je zadat, respektive provádět samostatně. Jednalo se o prohloubení řeky od Helmovského jezu až k Negrelliho viaduktu, stavbu vorové propusti s pobřežní zdí k mostu Císaře Františka Josefa (ten stával zhruba v místech dnešního Štefáníkova mostu), úpravy západního cípu ostrova Štvanice a stavbu šterkové propusti, odstranění jezů Helmovského a Novomlýnského a stavbu nového Helmovského jezu. Měla se zbudovat pobřežní zeď od mostu Císaře Františka Josefa až k novému mostu na Štvanici, v plánu byla výstavba plavebních komor u ostrova Štvanice i s jezem v plavebním kanále, úprava pobřeží ostrova od jeho západního cípu až k Negrelliho viaduktu a provedení spodního plavebního kanálu od viaduktu až k vyústění kanálu do Vltavy.

KOMORA A SCELENÍ OSTROVA

Obří zakázku si nakonec rozdělily jen dvě firmy – Lanna a Müller a Kapsa. Jak už to bývá, v průběhu realizace projektu docházelo k dílčím změnám, které si vynutila reálná situace na staveništi. Práce také několikrát zkomplikovalo vzednutí Vltavy – nejvíce pak při prudkém tání ledů a povodni v únoru 1909. Většina prací byla dokončena v roce 1913. Vodní dílo Štvanice mělo význam nejen pro lodní dopravu ►

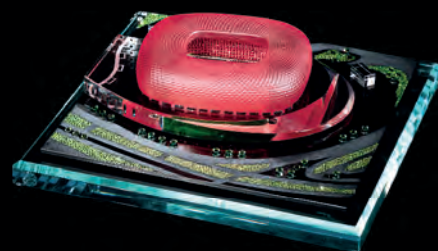

Provádění velkých vodních staveb u ostrova v roce 1910

Krásné momenty a emoce ze sportovních událostí uchované prostřednictvím modelů světoznámých stadionů.

Modely jsou kompletně vyráběny v České republice s maximální precizností, smyslem pro detail a obrovskou vášní pro sport. Díky vysokému podílu ruční práce je každý kus originál, který rozsvítí váš domov klubovými barvami.

Modely jsou určeny nejen pro ty nejvěrnější fanoušky z celého světa, ale i pro samotné hráče, majitele klubů, TOP management nebo VIP hosty.

Úprava řečiště Vltavy u Štvanice v roce 1910

Kry pokrývající ostrov během únorové povodně v roce 1909

na Vltavě, ale i pro ostrov samotný. Například zemina získaná bagrováním koryta byla použita ke zvětšení plochy ostrova v jeho západní části o cca 9000 metrů čtverečních, zároveň došlo ke scelení ostrova, který tak prakticky dostal své dnešní obrysy.

S rozsáhlými úpravami řečiště i ostrova souvisela ještě jedna stavba. V roce 1911 ministerstvo obchodu definitivně rozhodlo, že přebytečné vodní síly

generované u zdymadla na Štvanici budou využity pro pohon dvou vodních elektráren – na Těšnově a na západní špici ostrova Štvanice. Výstavba štvanické elektrárny proběhla ve dvou etapách, přičemž první z nich se odehrála ještě před definitivním schválením záměru v letech 1908–1909. Tehdy se vybuďovaly obvodové zdi nad úrovní tehdy známé nejvyšší „velké vody“ a také základy turbín a odpadní kanály. K dokončení elektrárny došlo v roce 1913, kdy sem

bylo umístěno kompletní strojní zařízení a dostavěn samotný elektrárenský objekt. Autorem architektonického návrhu budovy elektrárny a celého cípu ostrova byl architekt a autor celé řady technických staveb František Sander (1871–1932). Objekt měl symbolizovat nástavbu lodi s ráhmem a čelním stožárem. V průběhu stavby se ale zástupci investora, tedy královského hlavního města Prahy, rozhodli upřednostnit poněkud střízlivější projekt architekta Aloise Dlabače, který dnes dominuje pohledu na Vltavu ze Štefánikova mostu. K výrobě elektřiny zde sloužily celkem tři Francisovy turbíny, roční produkce se pohybovala kolem 5,8 milionu kWh a tato energie měla být primárně používána pro provoz blízkých zdymadel a systému plavebních komor a jejich osvětlení. V průběhu existence prošla elektrárna několika opravami, například v letech 1960–1961, naposledy pak v druhé polovině osmdesátých let 20. století.

BETON VERSUS ŽELEZO

Prakticky ve stejné době jako projekt zdymadel a plavebních komor probíhala na Štvanici ještě jedna významná stavba. Přes ostrov vedlo od roku 1900 provizorní dřevěné přemostění, jehož životnost se odhadovala na desítky let. Už po necelém desetiletí ale pražská obec přistoupila k vystavění mostu trvalého. K urychlení stavebních příprav přiměl vedení Prahy fakt, že údržba dřevěného mostu spolykala každoročně značné množství financí, navíc jeho dopravní kapacita přestávala dostačovat houstnoucímu provozu.

Harmonogram stavby mostu byl poměrně nezvyklý, výstavba měla totiž proběhnout ve dvou fázích. Nejprve měla být vybudována část z Těšnova na Štvanici, což zcela nepochybně souviselo s výstavbou plavebních komor, a teprve poté zbytek přemostění do Holešovic. V lednu 1908 projednávalo záměr pražské zastupitelstvo a Národní listy tehdy představily podobu budoucího mostu čtenářům: „Nový most projektuje se jako spodní konstrukce železná o dvou polích, spočívající na dvou pobřežních a jednom návodním pilíři kamenném. Most bude 16 metrů široký, z čehož 10 metrů

// Elektrárna na Štvanici se budovala ve dvou etapách; k jejímu dokončení došlo v roce 1913, kdy sem bylo umístěno kompletní strojní zařízení.

případně na jízdní dráhu. Obě pole budou mít 46 metrů rozpětí.“ Autorem návrhu byl městský inženýr Mečislav Petrů, ocelové komponenty dodaly železářny bratří Prášilů.

JAKO NA DRÁTKÁCH... A S ÚSPOROU!

Z dnešního pohledu jistě udiví dvě věci. V první řadě rychlost – od projednání v orgánech města (konec ledna 1910) do dokončení uplynuly necelé dva roky. Ještě více asi překvapí fakt, že původní rozpočet (1,43 milionu tehdejších korun) nejenže nebyl překročen, ale díky důmyslnosti stavitelů se podařilo ušetřit 275 tisíc korun použitím jednoduššího řešení při vybudování pobřežního i středního pilíře. Na počátku roku 1910 bylo rozhodnuto, že nový most ponese jméno po významném podnikateli, staviteli a mecenáši Josefu Hlávkoví. Na ostrově měl dokonce vzniknout mecenášův pomník podle návrhu sochaře Josefa Mařatky, přípravy na jeho vybudování ale nakonec přerušila první světová válka.

Prakticky souběžně se stavbou železné části mostu už probíhaly přípravy na stavbu druhé části přemostění. Pro něj byl zvolen tehdy moderní materiál – beton. Návrh mostu připravili architekti Pavel Janák a specialista na mostní konstrukce inženýr František Mencl. Opět šlo vše jako na drátkách. Do 31. ledna 1910 měly firmy se zájmem o tuto zakázku odeslat své nabídky, ve výběrovém řízení zvítězila firma stavitele Karla Herzána, která nabídla cenu 950 tisíc korun. Celkové náklady včetně výzdoby měly dosáhnout 1,2 milionu korun. Stavět se začalo v dubnu 1910, v květnu 1911 na stavenišť zavítala deputace pražského magistrátu v čele s primátorem Karlem Grošem. Reportáž Národních listů k návštěvě poznamenává: „Účastníky exkurze zajímala okolnost, zda betonový most neutrpí povětrnosti. V té příčině dáno bylo ujištění, že konstrukce betonová nebude vodu propouštět, neboť ji bude chránit izolace olověná a plstěná.“

Most byl dokončen za pouhých 18 měsíců, v říjnu 1911. Jeho podoba doznala v průběhu doby řady změn,

Od projednání stavby mostu v orgánech města do dokončení uplynuly pouhé dva roky a původní rozpočet 1,43 milionu tehdejších korun nejenže nebyl překročen, ale podařilo se ušetřit!

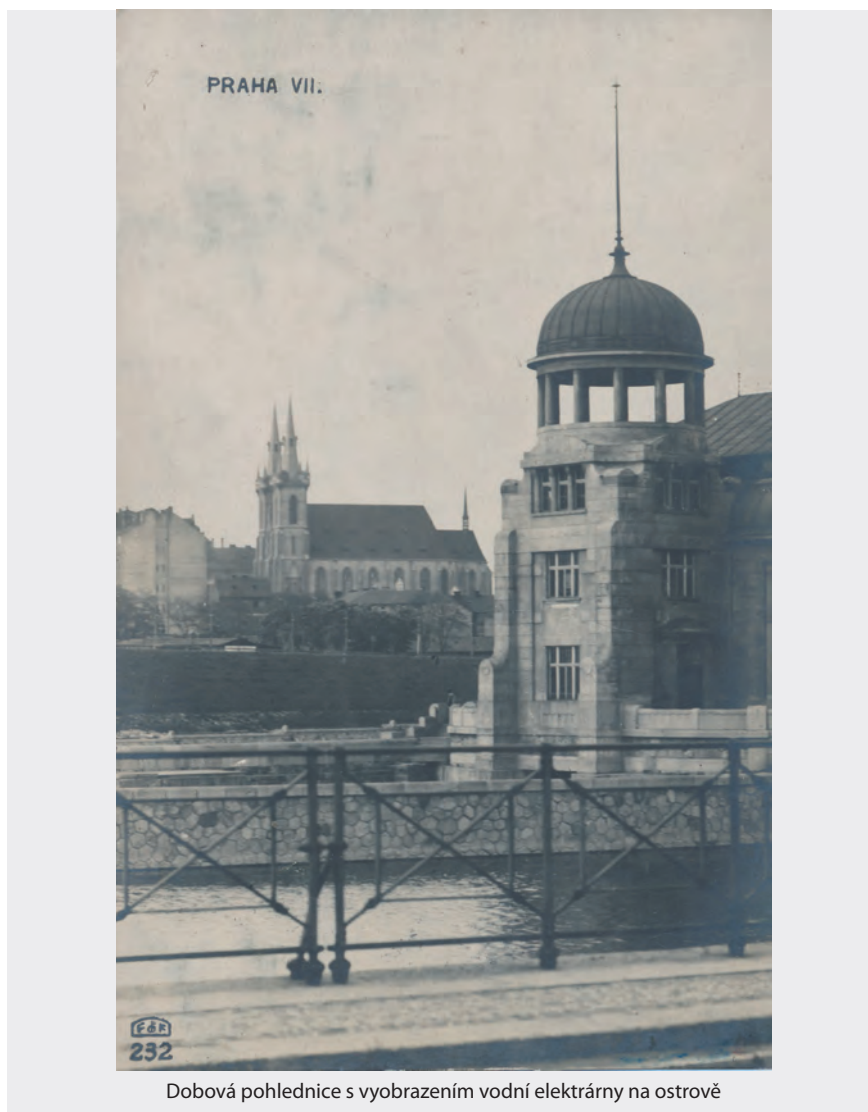
zejména pak na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let minulého století, kdy se stal součástí tzv. magistrály. Provizorní most byl definitivně rozebrán v květnu 1912, sloužil tak necelých dvanáct let.

Navzdory panujícímu stavebnímu ruchu zůstávala Štvanice i před první světovou válkou místem, kde trávil volné chvíly prostý lid. Tu a tam se v tisku objevovaly návrhy, aby právě zde vzniklo nějaké institucionalizované centrum zábavy, zejména tedy pro chudší vrstvy.

V dubnu 1914 se v Národních listech objevil anonymní článek, ve kterém autor představuje koncept ostrova, kde by měl vzniknout například hudební pavilon, „velká místnost zpěvní“, loutkové divadlo pro děti a divadelní sál, kde by právě pro prosté publikum mohl hostovat i soubor Národního divadla. To vše při zachování zeleně a volných ploch pro odpočinek.

Pokračování příště

Text: **Stanislav J. Václavovic**
Foto: **archiv autora**

Dobová pohlednice s vyobrazením vodní elektrárny na ostrově

Tenis mě znovu nastartoval, říká úspěšná jazzová pianistka Camilla Mraz

S RAKETOU POD POSTELÍ

Je výjimečnou ženou několika profesí a srší energií a nápady. Jazzová pianistka, vokalistka a skladatelka a též vášnivá fotografka **CAMILLA MRÁZ** tráví po letech v New Yorku půlrok v Praze a krom koncertů a projektů spojených s nadací George Mraz Society ji aktuálně pohání ještě jedna maličkost: chce se zlepšit v tenise. A pokouší se o to na Štvanici jako členka I.ČLTK.

CAMILLA MRÁZ

je jazzová pianistka, vokalistka a skladatelka. Vystudovala piano a zpěv na jazzové akademii v Mnichově, koncertovala na mnoha významných festivalech a v klubech po celém světě. Žije střídavě v New Yorku a v Praze. Jejím manželem byl světově proslulý kontrabasista George Mraz, jenž před lety emigroval do Ameriky. Manželé úzce profesně spolupracovali, s bubeníkem Anthonyem Pinciottim koncertovali jako trio. Po Georgeově smrti v září 2021 založila paní Camilla nadaci George Mraz Society, která letos v Praze uspořádala první projekty k nedožitým osmdesátinám mimořádného jazzmana; slavnostní odhalení pamětní desky George Mraze, tenisový Memoriál George Mraze a velký koncert George Mraz 80.

Jak se stane, že úspěšná umělkyně potká uprostřed kariéry tenis?

„Ale já ho potkala dávno, už jako malá holka. Snila jsem, že budu hrát. Ale protože jsem z hudební rodiny, měla jsem smůlu, rodiče byli neoblomní. Takže jsem si to zkusila jen párkrát a tajně; na okraji Ostravy, kde jsem vyrůstala, byl areál s koupalištěm a tenisovými kurty, kde hráli kamarádi, takže mi občas půjčili raketu a já si mohla pinknout. Tenis mě fascinoval; všichni hráli v bílém, tehdy ještě dřevěnými raketami, krásný džentlmenský sport. Ale piano byla tenkrát jasná volba.“

Takže si plníte sen s malým zpožděním; proč právě na Štvanici?

„Štvanici jsem si vygooglovala. (usmívá se) Jednoduše jsem hledala nejbližší kurty, kde bude krytá hala a parking. Rovnou jsem zajela na recepci, všechno se dozvěděla a udělala si členství. A vyřešila i trenéra; doporučili mi Romana Bicka a byla to trefa, stejně jako Štvanice. Už jenom uvítání a přijetí bylo moc pěkné. V New Yorku hraji samozřejmě s přáteli také. Tenis se mi stal velkou inspirací.“

Vídám vás na Štvanici také s vaším partnerem Janem Švejnarem – hrajete spolu někdy?

„Hráli jsme spolu zrovna před pár dny, ale zatím raději trénuju. Jan je totiž skvělý hráč a také hraje převážně s kolegy a kamarády v jiném klubu. Ale myslím, že se i on na Štvanici cítí hezky a potkává tady spoustu známých. Často mne vyzvedává z tréninku, občas se dívá a s Romanem pak diskutují, jaké dělám chyby. Což mě motivuje.“ (usmívá se)

Jak dlouho už hrajete? A jak často?

„Déle než rok. A někdy jsem na kurtu i pětkrát týdně. A občas trénuju i doma; mám totiž trenážér Topspin Pro, je to docela zábavné. A jednu raketu mám pod postelí (směje se), takže když třeba dostanu nějaké video přes youtube, nedá mi to a hned to jdu vyzkoušet. Jsem prostě zkoumavá a neustále mne inspirují různé články a videa z tréninků. A také jsem dost opatrná na zápěstí, to kvůli klavíru. Nesmějete se mi, že ne?“

Vůbec ne, jen mě udivuje to nadšení, s jakým jste se do tenisu pustila.

„Když se do něčeho dám, tak vždycky na sto procent. Díky tomu jsem si taky uvědomila, jaká řehole je tenis. A psychické vypětí. Nejen pro děti, i pro rodiče, kteří pro něj musejí žít. A velká investice. S hudbou je to ale podobné.“

Ještě mi dlužíte odpověď, proč jste začala s tenisem právě před rokem a ne mnohem dřív?

„Když před třemi lety odešel manžel, byla jsem v útlumu a neměla chuť hrát a koncertovat. Pak jsem při dovolené ve Španělsku pozorovala z balkonu kurty a najednou si řekla: Zkusím to! Díky tenisu jsem se naprosto restartovala, byla to ideální terapie; znovu jsem začala mít nápady a chuť na nové věci. Taky je to velká výzva, chci se ho doopravdy naučit. Snažím se; dělám s Věrou Bickovou i kondici, abych byla připravená, nezranila se a zvládla to. A taky abych nedělala Štvanici ostudu. Dostala jsem od pana Vaníčka soupravu s logem ČLTK a je to docela cool, když si jdu zahrát do Central Parku a lidi se ptají, jestli jsem v klubu s Markétou Vondroušovou. (usmívá se)

Originální ceny pro Memoriál George Mraze

S Janem tam chodíme běhat a také do posilovny a Věra (Bicková) nás přes video komanduje. Spousta mých přátel už ví, jak jsem se do tenisu zakousla, takže když se potkáme, už se ani neptají na hudbu, ale spíš na tenis.“

V New Yorku jste strávila s manželem dvanáct let, ale seznámili jste se prý v Praze, kde jste přítom oba byli jen na skok?

„Je to tak; potkali jsme se na Vinohradech, i když já tehdy žila v Německu a on

v Americe. Seznámil nás basista František Uhlíř, mimochodem také nadšený tenista, v Divadle U Hasičů. Prožila jsem s Georgem krásný příběh, hodně mě naučil. Bylo to krásných dvanáct let, George byl úžasný člověk...“

Nedávno jste založila nadaci George Mraz Society; co je její náplní a cílem? A jak se povedl její štvaničský turnaj?

„Nadační práce mě velmi láká, chci dělat věci, které mají smysl. Také bych ráda dělala větší projekty, než je klubové hraní, a třeba je spoluorganizovala a propojila s nadací. Na dům v Americké ulici na Vinohradech, ve kterém George bydlel, jsme umístili pamětní desku. A turnaj na Štvanici se velmi povedl. Zúčastnili se mj. velvyslanec Spojených států pan Bijan Sabet, Jan Švejnar, Michael Žantovský, diplomat Richard Krpač, režisér Martin Vadas, bankéř Ondřej Jonáš, ekonom Marek Kapička, profesor Martin Krejčí a další. Měli jsme krásné originální ceny, malé tenisové rakety, které byly vypleteny strunami z Georgova kontrabasů.“

Myslím, že se nám báječně povedlo propojit nejen umění a sport. O to mi jde především.“

Prý už máte další tenisové plány?

„Ráda bych uspořádala další turnaj jako prezentaci Slepého tenisu. A přiměla ostatní, aby si tenis se zavázanýma očima vyzkoušeli. Hraje se speciálními míčky, které vydávají zvuky; už jsem je objednala. Věřím, že se to povede. A velmi ráda bych ho zorganizovala opět na Štvanici.“

A nač se teď nejvíc těšíte pracovně?

„Na spoustu různých věcí. Třeba na pondělní pražský koncert (uskutečnil se 21. října – pozn.). Ráda bych si také zopakovala koncert se smyčcovým orchestrem a chci dokončit projekt Kořeny, Georgem jazzově zaranžovaný moravský folklór. A ráda bych uspořádala všechny své fotografie George z našeho společného života a udělala výstavu. Čeká nás práce v New Yorku, koncerty... A taky chci hrát tenis; ten bych hrála nejraději pořád.“

Protože jsem z hudební rodiny, s tenisem jsem měla smůlu, rodiče byli neoblomní...“

S trenérem Romanem Bickem a partnerem Janem Švejnařem na Štvanici

Šampion, kuchař i počasí zasloužili při golfovém mistrovství klubu pět hvězd

MARTIN VE MSTĚTICÍCH UMÍ

Bylo to parádní nedělní odpoledne; modrá obloha, skvělé jídlo na prosluněné terase, krásně připravené hřiště, mistrovský výkon šampiona i několik poprvé (a podruhé). Klubové mistrovství v golfu ve Mstěticích se zkrátka i tentokrát povedlo, a to mimořádně.

Největší gratulace patřila logicky šampionovi; stal se jím už podruhé (a opět ve Mstěticích) Martin Šustr, který zapsal 77 ran a převálcoval všechny spolufavority. Petra Šavrdu (84) omlouvá péče ve flightu o manželku Andreu, Ferda Stejskal (90) ale musí zapátrat, jestli přípravu na vrchol sezony nepodcenil; našťastí přiložil malou náplast, nearest to the pin a longest drive patřily jemu.

V konkurenci sedmadvaceti hráčů se prvně objevil David Šimůnek a odehrál svůj vůbec první turnaj. 33 bodů nebylo na zelenáče vůbec špatné. Jeho počín možná přivede na greeny i sestru Lucii; příklady a soutěžení táhnou a paní Micháلكové se zalíbila i pohoda na mstětické terase.

Vladislav Šavrd a se zase poprvé při klubovém mistrovství vezl na buggině. Důvodem prý nebyla chybějící kondice, ale touha Františka Stejskala po spolujezdci.

V jednom flightu – a podobně úspěšně – si zahráli bratři Erik a René Teuberovi, kteří brali stříbro, resp. bronz. Jejich otci se ovšem doporučuje, aby synům napříště pořídil na jejich švih zbrojní pas.

Co bylo ve Mstěticích extra příjemné vidět: neplánovaně dorazil Jirka Fenc l, neustále bojující s nepřízní osudu, který mu chce odepřít nejen golf, a zahrál velmi solidních devadesát ran (co by za ně autor článku dal...).

To nejlepší nakonec: hráče vítal při návratu ze hřiště prezident klubu Petr Šimůnek, tentokrát i s chotí Ivou a dcerou Lucií. A aby byl dojem dokonalejší, klubové mistrovství završily kulinářské hody. Bramborový knedlík s cibulkou plněný trhaným kachním masem jako by přinesl z michelinské restaurace.

A propos: všichni úspěšní děkují za pěkné ceny, zvláště pak vouchery na nákup oblečení značky Falconeri.

Výsledky – kategorie hcp 0-18:

1. Martin Šustr 38 bodů/77 ran, 2. Eric Teuber 36/89, 3. Petr Vojtíšek 32/89.

Hcp 18,1-54 (s omezením hcp na max. 36):

1. Michal Burian 47/89, 2. Jiří Kučera 44/-, René Teuber ml. 44/89.

Tři nejlepší v kategorii hcp 0-18: zleva druhý Eric Teuber, vítěz a současně mistr klubu Martin Šustr a třetí Petr Vojtíšek

Tak hraje šampion aneb druhá rána Martina Šustra na jamce č. 9

DOMANSKÝ.cz

TOYOTA PROFESSIONAL ROADSHOW

VYZKOUŠEJTE SI UŽITKOVÉ VOZY U DOMANSKÉHO

Zveme vás na jedinečnou roadshow. Přijďte otestovat všestrannost modelů z rodiny **Proace**, od kompaktního **Proace City** po praktickou novinku **Proace Max**. A pokud hledáte skutečnou legendu mezi pick-upy, jistě vás zaujme nezníčitelný **Hilux**, který zvládne i ty nejnáročnější podmínky. Nechte se inspirovat, objevte nové možnosti a zjistěte, proč jsou užitkové vozy Toyota tou nejlepší volbou.

Těšit se na Vás budeme
11. 11. 2024 od 10:00 do 17:00
v nově otevřeném autosalonu
Domanský s.r.o. na adrese
TLUMAČOVSKÁ 1298,
PRAHA 5 – STODŮLKY

Připravili jsme pro vás nejen testovací jízdy, ale i speciální akce a nabídky. Po celou dobu vám budou k dispozici naši specialisté připravení vytvořit nabídku přesně na míru vašim potřebám, ať už podnikáte nebo hledáte vůz pro celou rodinu.

Tlumačovská 1298, 155 000 Praha 5 – Stodůlky

+420 775 206 206 ✉ toyota.praha5@domansky.cz 🌐 www.toyota-domansky.cz

Mistrovství chce čas

Vladimír Bechyně

HB
BECHYNĚ
HODINÁŘSTVÍ